

KÉPES LEVELEZŐLAP

A KÉPESLEVELEZŐLAP-GYŰJTŐK EGYESÜLETÉNEK KIADVÁNYA

2019. I. negyedév

XXXII. évfolyam 1. szám

Képeslaphajszs világhálón és zsidopiacon

A *Meglepetés* magazin nyári *Retró* különszámában
Horváth Zoltán gyűjtőtársunkkal készített interjút
Wekerle Szabolcs

A kecskeméti középiskolai angoltanár, Horváth Zoltán felnőtt fejjel kezdett képeslapot gyűjteni, ma 40 ezer darab büszke birtokosa. Felesége egyáltalán nem veszi rossz néven a szenvedélyét – amire megvan a jó oka.

Az 1970-es években születettek jól emlékezhetnek egy leginkább a keleti blokk országaiban divó hobbira: a rendszerváltás előtti tíz-egynéhány évben emberek tömegei kezdtek el sörösdobozt gyűjteni. Közéjük tartozott az 1972-es születésű Horváth Zoltán is. Ám lelkesedése idővel lelohadt, és csak 1998-ban éledt újra: ekkor kezdett el dolgozni mai munkahelyén, a kecskeméti Kandó Kálmán szakközépiskolában – akkor még szakközépiskolában –, és ekkor járt Münchenben egy kiránduláson, ahol lenyűgözte a Deutsches Museum boltjának képeslapkínálata. Néhány év múlva Szombathelyen véletlenül belefutott egy tematikus lapkiállításba – és ekkor végképp eldőlt a sorsa. Kétezerhárom óta maga is gyűjtőnek számít.

Nem is akármilyennek. Lakásában – melyen feleségével és két lányával osztozik – és garázsukban cipősdobozokban negyvenezer képeslap bújik meg, egy-egy dobozban mintegy hétszáz darab. Horváth Zoltánt több részterület is

érdekli, az időszakot illetően pedig a „modern”, vagyis második világháború utáni darabokat részesíti előnyben. Jelentős kollekciója van többek között könyves, filmes, rajzos-humoros képeslapokból – ezeket az 1950-es, 1960-as években olyan jó nevű grafikusok készítették, mint Kassó vagy Réber László, a 90-es években pedig Krenner István –, ingyenes reklámlapokból, más néven freecardokból (annak idején ezek vadászásával kezdte gyűjteménye megalapozását), valamint Kecskeméttel kapcsolatos darabokból.

Mi most mégis elsősorban a nyaralással, utazással kapcsolatos lapok között válogatunk. Ami az 1990 előtti magyar

példányokat illeti, nézegetésük felér egy időutazással. Klasszikus óriás boroshordóból kialakított kisbüfé Cserkeszőlön, előtte zöld-sárga, Márka feliratú napernyő. A zánkai úttörőtábor főtere zászlórúddal, nyakkendő, fehér inges gyerekekkel: az úttörőnyaralások helyszínei számára külön lapok készültek. Ahogy az építőtáboroknak is. Az egyik hátlapján bizonyos Kati így írt az otthoniaknak: „Drága Anyucikám és Apucikám! Üdvözetemet küldöm az építőtáborból. Nem olyan harmonikus és szép, mint a képen, egyáltalán nem érzem jól

magam, nem jó itt, alig várom, hogy ez a két hét elteljen...”

Valamivel optimistább hangot ütött meg az a levélíró, aki a különleges vakációs műfaj, a „lusták képeslapja” hátlapjára alkotott. Ezt a laptípust a rest nyaralónak találták ki, hogy csak ikszelnie kelljen, beszámolva az időjárásról, a kedvről, a szállásról, az étkezésről. A Balcsiról jelentkező – és nem is olyan renyhe – lapküldő egyebek közt erről számolt be: „Az idő sz...r, csak Siófokon voltunk Pa-Dö-Dő koncerten. A családdal nyaralni rémes. Azért elvagyok. Fickók nincsenek, bár egy-kettő akad.”

Horváth Zoltán a lapokat bolha- vagy, ahogy Kecskeméten nevezik, zsidpiacokon leli fel. Emellett modern magyar és külföldi kiadók történetét is kutatja: az utóbbi években például az 1960-as évek legnagyobb európai kiadója, a nyugatnémet Krüger története foglalkoztatja.

Miközben beszélgetünk, ott van velünk a szobában felesége, Zsuzsa is. Még azelőtt kitalálja kérdésünket, mielőtt feltennénk: hogyan lehet elviselni az efféle szenvedélyt? Az asszony elnézően mosolyog, majd hamarosan kiderül, ő maga sem „büntelen”: a maga részéről kávé cukorzacskókat gyűjt. És már mutatja is a mappába rendezett papírtasakokat. „Én is tanár vagyok, szolfézst tanítok, úgyhogy tudom, milyen nehézségekkel jár az iskolai tanítás, örülök, hogy Zoli ezt csinálja, és kikapcsolódik” – mondja az asszony, aki azért fogott épp cukorzacskógyűjtésbe, mert a kávé világéletében feketén itta, és nem tudott mit kezdeni a presszókban mellé kapott cukorral.

Amikor indulni készülünk, az előszobában a falon klasszikus Freecard-képeslapállványra leszünk figyelmesek. Az ingyenes képeslapok az 1990-es évek végén, a 2000-es évek elején voltak népszerűek, majd fokozatosan kikoptak az életünkből. A falon látható tartót Zoli felesége egyszer karácsonyra szerezte a férjének: megkereste az épp megszűnés előtt álló lapokat

forgalmazó céget, és az egyik utolsó darabot elkérte tőlük. December 24-én délelőtt külön az ő kedvéért kocsival szállították Budapestről Kecskemétre. Ha még kételkedhettünk volna, most már egyértelmű: Horváth Zoltánt nemcsak apaként és férjként, de képeslapgyűjtőként is tökéletesen lefoglalják a családjában.

WEKERLE SZABOLCS

Régi idők hírei

Horváth Zoltán válogatása korabeli cikkekből
(a képek csupán újévi illusztrációk)

A lefőzött anzikszkártyagyűjtő

A Gazzetta di Venezia érdekes és humorisztikus levélváltást tesz közzé, a mely nagyon jellemző korunk bizonyos rossz szokásaira. Dali' Oca Bianca, a híres veronai festő egy trieszti meczenástól a következő szeretetreméltó sorokat kapta: «Tisztelt Uram! Egy igen-igen nagy szívességre kérném Önt és remélem, meg fog bocsátani merészségemért.

‘Kézzel festett anzikszkártyákat gyűjtök és roppantul lekötelezve érezném magam, ha Ön egy sajátkezűleg festett ilyen kártyát kegyeskednék küldeni.

Minden bizonynyal ez volna gyűjteményem legértékesebb darabja és mondhatom, hogy Ön az elsők közt volna, a kik ily módon megtisztelnak. A

legjobb reményben előre is megköszönve szívességét stb. stb.»

A festő válasza,

«Tisztelt Uram! Igen nagy szívességre bátorkodom Önt kérni és remélem meg fog bocsátani merészségemért. Én ugyanis ezerfrankos bankjegyeket gyűjtök és nagyon lekötelezne, ha Ön kegyes volna egy ilyenmel meglepni. Minden bizonnyal ez lesz a legértékesebb ezerfrankos a gyűjteményemben, és mondhatom, hogy Ön az elsők közt volna, a kik ily módon megtiszteltek.»

Magyarország, 1901. február 12.

A császár látképes levelezőlapjai

A divatnak egyik legserényebb hódolója a német császár. Ha útban van: tömérdek látképes levelezőlapot küldöz szét, a feleségének, a gyermekeinek és bizalmas embereinek. A német császár legutóbbi földközi tengeri utazásánál is egyik kísérője fényképfelvételeket csinált anzikszkártyákra és a császár a levelezőlapokat mind megőrizte, hogy majd később, adandó alkalommal, szétküldözze jó embereinek, nagyobbára azoknak, akik vele együtt utaztak. A császár ilyenkor mindig egy-egy tréfás megjegyzést ír a levelezőlapra, emlékeztetve a címzettet az együtt töltött szép napokra. A császár anzikszkártyáit persze nem a rendes úton expedíálják, mint más emberfiáét. Külön lepecsételt borítékba teszik a levelezőlapokat és a

borítékra ráírják a cím mellé: «Legmagasabb ügyben!» A császár levelei nemcsak portómentességet élveznek, hanem minden egyes esetben külön küldönc kézbesíti azokat a címzettnek, akár nappal, akár éjszaka érkezik meg a levél rendeltetési helyére, így persze gyakran megtörténik, hogy a császár barátait éjnek idején felverik a császár levelével, amelyben státustitok és bizalmas közlemények helyett csupán levelezőlapot találnak.

Tolnai Világlapja, 1905. 06. 11.

Hírek. Pécs, 1899. október 26.

Anziksz-kártya kiállítás

Örvendetes hírrel lepjük meg a tudós világot : rövidesen megnyílik Pécsen a második nemzetközi anziksz-kártya kiállítás. Az első 904-ben Kr. e. volt Athénben. Minden keserűséget mellőzve, ki kell jelentenünk, hogy e tudomány érdekében mindez ideig nagyon kevés történt úgy az állam, mint a társadalom részéről. Szerencsére vannak lelkes tudósaink, akik egymagukban is többet tesznek a képes levelezőlapok érdekében, mint száz levélhordó. Sajnos, gyűjtőink legnagyobb része csak dilettáns módon gyűjti az anzikszkártyákat és nem törődik semmi tudományos rendszerrel. Összefacsarodik szívünk, ha látjuk lelkes honleányaink albumában a dekadens szellem mind nagyobb elharapódzását.

Eltekintve attól, hogy sokan egymás mellé raknak tájképet, gyümölcs- csendéletet, úszónadrágos hölgyeket, hadgyakorlati jeleneteket és római pápákat, olyan eltévelyedettek is akadnak, akik üzeneteiket fölírják az anziksz-kártyára ! Ma már azonban mégis belátják az anziksz-kártyák geográfiai, ethnográfiai és pornográfiai fontosságát és kezd terjedni ez irányban is a tudományos szellem.

Első nagy anziksz-kártyásunk Feigenbaum Manó. A fiatal tudós rövid pályafutása alatt 57.824.360 anzikszkártyát foglalt tudományos rendszerbe. Feigenbaum Manó rövid életrajzi adatait a következőkben adjuk:

1877-ben született Derecskén, atyjától örökölte a gyűjtési szenvedélyt, míg anyjának szelíd, vallásos lelkiületét és egy sóskalács alakú anyajegyét köszönheti. Már gyermekkorában kitűnt belőle a jövő nagy gyűjtője. Eleinte nadrággombokat gyűjtött. De az ifjú kor csírázó ambíciói magasabbra készítették őt és csakhamar madártojásokat kezdett gyűjteni. Később az ócska levélbélyegek gyűjtésére adta magát. Húsz éves korában pályájának fordulópontjához jutott.

Ugyanis a Képes Családi Lapok zöld borítékán egy apróhirdetést pillantott meg:
Ki hajlandó nékem cserébe anziksz-kártyákat küldeni?
Mecsékalji kis barna.

Az ifjú Feigenbaum Manó szívében fölébredt egy isteni küldetés szent érzete és e pillanattól kezdve rohamos léptekkel haladt elő pályáján...

Pécsi Figyelő, 1899. 10. 27.

Az anzikszkártyák alkonya

Valamikor népszerű intézmény volt az anziksz, amely kedves lehetőségeket teremtett olyanok között, akik különben a társadalmi illem törvényei szerint nem levelezhettek. A közszükséglet hatalmas iparággá emelte. Manapság már csak azok leveleznek, akiknek fontos elintézni valójuk van, az anzikszküldős fölösleges fényűzéssé vált, még a szerelmesek is csínján élnek vele.

Az anziksz kihalásával azonban egy hatalmas iparág ment tönkre s maga a posta is érzi, hogy itt valamit tennie kell. Legjobban érzi a csapást Németország, amelynek például 1914.-ben 84 millió márkányi anziksz-kártya kivitele volt.

ESZTERGOM 1921. 06 25.

Képeslapkiállítás és csűrmozi Hegyhátszentjakabon

Tízéves lett, ismét áldást kapott a hegyhátszentjakabi falubetlehem, aztán a művelődési házba hívta a hegyhátszentjakabiakat és környékbelieket a Szeparé Őrségi Művészeti Szalon: ott is az ünnepre hangolódásé volt a főszerep.

Papír, cseresznyefa, csuhé, mézeskalács – az anyagokban az a közös, hogy mindegyikből készülhet gyönyörű betlehem, ezt mutatta meg a Szeparé Őrségi Művészeti Szalon advent harmadik vasárnapján. – Saját gyűjtésünk a sok betlehem.

Csuhéból formázott betlehemet is kiállítottak a művelődési házban. Fotó: Szendi Péter

Amikor az év elején megalapítottuk a Szeparé Őrségi Művészeti Szalont, akkor ígértük az év végére, hogy a betlehemet megpróbáljuk újraéleszteni – mesélte Török Károlyné Miszori Marianna. Kukoricacsuhéból, textilből, papírból is készült betlehem – a kiállítás az első lépés lehet, hogy jövőre komplett Őrségi tárlat kerekedjen.

A szobákba tervezett betlehemek mellett fő szerepet kapott a falubetlehem is: Hegyhátszentjakab központjában tíz éve készült el a bibliai jelenetet ábrázoló összeállítás, a jubileumra megújult és áldást kapott.

Játék is jutott az ezüstvasárnapi délutánra, meg mozi, csűrmozi. Török Károly tíz évvel ezelőtti betlehemfotóiból láthattak válogatást a jakabiak. Nem is maradt üres szék a művelődési házban, olyan sokan voltak kíváncsiak a karácsonyváro programra.

Az ötletes betlehemek mellett képeslapok is sorakoztak: a különleges hangulatú papírlapok is Mariannáék magángyűjteményből valók a múlt század elejéről. Síelő mikulás, szánkózó gyerekek,

gyertya és bejgli – igazi békebeli ünnepi enteriőrök idézték a karácsonyt a régi lapokról.

Ahogy Marianna fogalmazott, a szalon „a polgári lét egy kis szelete az Őrségben”, a zserbó már védjegyük, ahogy a két kis madárka a zsúrkészlettel. Emlékeztetett, hogy januárban, a kultúra napjára alapították a Szeparét, három Őrségi falu kincseit keresték idén: Hegyhátszentjakab mellett Szócén és Őrimagyarósdon készítettek riportokat.

A munka pedig folytatódik jövőre is. A kultúra napján, januárban egy összegzésre készülnek Hegyhátszentjakabon, az Őrségi Művészeti Szalon bölcsőjében.

Forrás: VAOL.hu

A képeslap mint történeti dokumentum

Fazekasné Majoros Juditnak az itt olvasható tanulmányrészlete az alábbi tanulmánykötetben került publikálásra:

Gyulai Éva – Viga Gyula (szerk.): Történet – muzeológia: Tanulmányok a múzeumi tudományok köréből a 60 éves Veres László tiszteletére.

Miskolc, 2010, Borsod–Abaúj–Zemplén Megyei Múzeumi Igazgatóság.

A történeti ikonográfia esetében kevésbé fontos, hogy egy kép művészi értékű legyen, művészettörténeti szempontból érdektelen alkotás is lehet fontos emlék, viszont alapvető az egyes ábrázolások hitelességének kérdése.

Éppen ezért az újabb keletkezésű, és a 19. század második felét, de még inkább a 20. századot feltáró történeti források között rendkívül fontos szerepet tölt be a fénykép, és annak egyik megjelenési formája, a képes levelezőlap, hiszen a fénykép hitelessége többnyire nem vitatható. A

fotográfia egy olyan sajátos forrás, amely kettős természetű: egyesíti magában az írott és a tárgyi források bizonyos jegyeit. [...]

A képes levelezőlap esetében még inkább felmutatható ez a kettősség, hiszen megjelenik rajta a képi információ, és az eszközfunkciója egyértelműbb, mint a fényképé. A képes levelezőlap ugyanis egy olyan nyomdatermék, amelynek az elsődleges funkciója az üzenetközvetítés: arra szolgál, hogy a feladó által elküldött üzenetet a posta – a mindenkor szabályok szerint bérmentesítve, nyitott formában – eljuttassa a címzettéhez. Tehát ez a dokumentum funkcionalitása által tárgyi, az üzenetek szövegei révén írott forrásnak tekinthető. A legfontosabb általa megőrzött információk azonban a „képes” jellegéhez kötődnek. A lapok illusztrált oldalát ugyanis nyomdai vagy fototechnikai eljárásokkal készítik, s mivel a képeslapok zöme egy fénykép sokszorosításával készül, ezért a lap képes oldala fotódokumentumnak is tekinthető. [...]

A fénykép és a képes levelezőlap összekapcsolódása a képeslapkiadás legkorábbi időszakától kezdődően jellemző volt. Bár a legrégebbi lapokon még gyakran találkozunk grafikai ábrázoláson alapuló illusztrációval, de a korszerűbb és nagyobb példányszámot előállítani képes nyomdák elterjedésével a litografált (kőnyomatos) lapokat hamar kiszorította a fénynyomás, amely során már fotográfiákat sokszorosítottak. Már az 1890-es évektől gyakran előfordult, hogy a képeslapok előállításához maga a megrendelő biztosította a fényképet. Erről tanúskodik az egyik legkorábbi képeslapkiadó vállalkozás, Divald Károly Fia eperjesi sokszorosító műintézetének hirdetése, amely jellemző módon éppen képes levelezőlap formában jelent meg:

„Legelső magyar fénynyomda. Alapítotott 1865-ben. Műintézetem legújabb gyorsajtóval berendezve. Villamos motor üzem. Képeslevelezőlapgyár. Képeslapok-, valamint más e szakba vágó fénynyomatú műmellékleteknek külföldről való beszerzése szükségtelen.

Képeslapok készítéséhez jó fénykép, rajz stb. kéretik. Nagyobb megrendeléseknél, fénykép hiányában mérsékelt ár mellett szakfényképészetem vidékre is kiküldöm. ”

Sürgőny cím: Divald, Eperjes. LEGELSŐ MAGYAR FÉNYNYOMDA. Alapítotott 1865-ben. 50. sz. szám.

DIVALD KÁROLY FIA sokszorosító-műintézte • EPERJES, Sárosmegye.

Műintézetem legújabb gyorsajtókkal berendezve. • • Villamos motor-üzem.

Képeslevelezőlap-gyár. Képeslapok-, valamint más, e szakba vágó fénynyomatú műmellékleteknek külföldről való beszerzése szükségtelen.

T. Cz. Van szerencsém műintézetemben készült mintákat megtekintésül küldeni, miért is b. figyelmét munkáimra felhívni bátorodom. Műintézetemben következő kivitelű lapok készülnek, ú. m.:

Platin-, zöld színű sima carton, rézmetszet recézett carton	1000 drb	17 K.
Műnyomású (Kunstdruck) fénykép-fénynyel	1000	24 K.
Színese képeslapok, kézi színezés, sima carton	1000	35 K.

Nagyobb rendelésnél megegyezés szerint olcsóbb árak. Utánrendelések 1000–1000 drbnál 10%-kal olcsóbbak. Több kép csoportosítva egy lapon, valamint rossz képek átdolgozása külön számíttatik. – Szállítási határidő, megrendelés érkezésétől számítva, 2–3 hét; színese lapok készítése 4–5 hetet igényel. Képeslapok készítéséhez jó fénykép, rajz stb. kéretik. Nagyobb megrendeléseknél, képek hiányában, mérsékelt ár mellett szakfényképészetem vidékre is kiküldöm. Árak készpénzfizetés mellett, utánvét értendő. Megrendeléseknél megtehető előleg kívántatik. Műintézetem első magyar műipar-vállalatomat b. pártfogásába ajánlom, remélem, hogy b. rendeléseivel megtisztelni lesz szíves. Maradtam hazaifjúi tisztelettel: **DIVALD KÁROLY FIA EPERJESÉN.**

100-féle női fej- és gyermek-genrekrtyák.
100-féle 1000-10000 kverv 10 drbnként, 20 K. összeg beküldése mellett szállítók.

A fotográfia és a képeslap összekapcsolódására kiváló példa az a második világháború idején történt eset, amikor is a németek bombatámadása következtében a londoni haditengerészet fotóarchívuma megsemmisült. Ekkor, 1942. május 17-én az angol rádió egy felhívást közölt, mely szerint az admirális kérte a lakosságot, hogy a tulajdonában lévő képes levelezőlapokat küldjék el, és ezek felhasználásával sikerült pótolni a nagy fontosságú képtárházukat. A képeslap a helytörténet-kutatásban nagyon fontos szerepet játszik, gyakran egy-egy település régi arculatáról ez az egyetlen dolog, amely által képi információk fennmaradtak. De a történettudomány, a néprajz, a földrajztudomány – és még hosszan sorolhatnánk egyéb diszciplínákat –, jó haszonnal tanulmányozhatja ezt a dokumentumot.

A képeslap mint történeti dokumentum

Bár a képes levelezőlapok nagy része a megjelentetésének időszakában elsődlegesen nem abból a célból készült, hogy a valóságot dokumentálja, mégis a kutatók számára saját korának fontos forrásává vált.

Felvetődik a kérdés, melyek azok a tartalmak, melyek a legfontosabb képi információk, amelyek a képes levelezőlapok által őrződtek meg?

A legnagyobb mennyiségben a különböző tájakat, városokat, városrészeket, épületeket, kisebb településeket, falvakat ábrázoló – gyűjtő elnevezéssel – „földrajzi” lapok készültek, így a képeslapok erről a területről őrzik a legbővebb vizuális információhalmazt.

Az adott kor arculatáról sok-sok település esetében a képeslap az elsődleges képi forrás. Bár a legkorábbi lapok még elsősorban a grafikai eljárásokat alkalmazták, de ezek a rajzos ábrázolások is fontosak, hisz egy-egy város legnevezetesebb épületeit örökítették meg. A fénynyomatok elterjedése után már fénykép alapján készült a legtöbb képeslap, így hitelességük, s ezáltal forrásértékük még inkább megkérdőjelezhetetlen.

E képek hűen őrzik az egyes települések régi arculatát, utcáinak, tereinek, középületeinek formáját, kinézetét. A lapok segítségével megőrködik a változás: a fejlődés és az átalakulás, sok-sok épület esetében a régi funkciót és a korábbi elnevezést a lapok feliratai dokumentálják. Természetesen nyomon követhető a rombolás és a pusztulás is, hisz sok olyan épület, szobor, műemlék van, amelyet azóta már átalakítottak, lebontottak, vagy pl. a háborús pusztításnak esett áldozatul, de a róluk készült képeslap fennmaradt.

A 19-20. század fordulóján készült képeslapok értékét emeli, hogy a kor divatjának megfelelően nemcsak az épületek, utcák, terek tűnnek fel rajta, de nagy kedvvel mutatták be a kor emberét, vagy a legújabb technikai újításokat, közlekedési eszközöket is.

Ezáltal nyomon követhetjük az öltözködési szokások, a divat változásait, de tanulmányozható az újítások, a technika vívmányainak elterjedése is. Nagy tömegű volt az ún. üdvözlő lapok előállítása és áruba bocsátása is. A kor szokásainak megfelelően az emberek közötti érintkezésben a különböző ünnepi és alkalmi üdvözletek szinte kötelező jellegűek voltak, s erre

kiváló eszköz volt a postai képes levelezőlap küldése.

E lapoknak a forrásértéke ugyan nem vethető össze a más témájú lapokkal, de az emberek közötti kapcsolattartás szokásairól, az értékrendről mégis fontos információkat nyerhetünk e lapok képes – és ami talán még fontosabb –, írott oldala által.

A képeslap szinte megjelenésének pillanatától több lett egyszerű postai terméknél, hiszen szinte azonnal elkezdtek gyűjteni is ezeket a kártyákat. Ezt felismerve a kiadók olyan lapokat is elkezdtek megjelentetni, amelyeket eleve a gyűjtőknek szántak, és nem az üzenetközvetítés volt a fő cél.

Ezek a lapok már sokkal inkább megjelenik a kor megőrkítésének vagy az ismeretterjesztésnek a szándéka, de az sem elhanyagolható, hogy egyfajta hírközlő szerepet is vitt, hiszen a fontos eseményekről, természeti katasztrófákról, szenzációkról is jelent meg képeslap. Figyelemre méltó a korabeli politika és a képeslap kapcsolata, hiszen a politikusok hamar rájöttek, hogy a rendkívül népszerű postai lapok jól szolgálhatják a propagandát is. A 19-20. század fordulóján a kultuszteremtő politika fontos eszköze lett a képes levelezőlap. [...]

A századforduló után a választási kampányok egyik eszköze volt a képeslap, képviselőjelölteket népszerűsítettek az olyan lapok segítségével, ahol a jelöltek arcképét, nevét, pártjuk jelképeit, zászlókat, jelszavakat tüntettek fel. Különösen érdekes a képeslap szerepe az első világháború idején, hiszen a családok és a fronton lévő katonák kapcsolattartásának egyik legfontosabb eszközévé vált.

A megnövekedett igényre gyorsan reagált a képeslapkiadó vállalkozók többsége, és egyrészt nagyobb példányszámban jelentették meg a már korábban is forgalmazott lapokat, másrészt szinte a háború kezdetétől azonnal a háború, mint téma

is megjelent a lapokon. A megrendelők hamar felismerték a képes oldal által közvetíthető üzenet jelentőségét is.

Korábbi rendezvények

A Vágsellyei Tájházban december 5. és 20. között a karácsonyi képeslapok fejlődése volt nyomon követhető.

–

November 12-én került megnyitásra a Szent Márton dicsérete című, a pannóniai születésű szent életét bélyegeken és képeslapokon bemutató kiállítás a szombathelyi Szent Márton-templom Látogatóközpontban.

Közvetlenül a kiállításmegnyitó után Sághy Marianne új kötetét, a Szent Márton Krisztus katonája címet viselő munkáját mutatta be Horváth József pápai prelátus dr. Székely János megyéspüspök és dr. Puskás Tivadar, Szombathely Megyei Jogú Város polgármesterének a köszöntőjét követően.

Rendezvények – kiállítások

Békéscsaba 300 képeslapon címmel 2018. december 5-én nyílt meg Tuska János eddigi legnagyobb képeslapkiállítása **Békéscsabán** a Munkácsy Emlékházban.

A kiállítás 2019. január 18-ig tekinthető meg.

–

Szombathelyen, a Berzsényi Dániel Könyvtár 2. emeleti olvasótermében Szent Márton Szombathelyen: templom, tér, utca címmel időszaki kiállítás tekinthető meg. A tárlat a Szent Mártonnak szentelt templom, az előtte lévő tér és a püspökről elnevezett utca történetét mutatja be fényképek, képeslapok, aprónyomtatványok és újságcikkek felhasználásával. A kiállítás 2019. március 31-éig látogatható.

Hegyfalun, a Képeslap Múzeum (Kossuth Lajos u. 19.) épületében jelenleg az alábbi anyagok kerültek kiállításra (hétfőtől vasárnapig, 10–17 óra között látogatható, ettől eltérő időpontban telefonos egyeztetés után): a Trianon teremben: Trianon, országházslók, felszabadítás című tárlat látható; a fogadó helyiségben Zala megye települései képeslapokon; a középső teremben Vas megye települései címmel összeállított tárlat tekinthető meg.

Közérdekű

A tavalyi közgyűlés **2/2018. 07.14 sz. határozata** értelmében:

2019. január 1-jétől az éves tagdíj összege aktív keresőknek 4000 Ft, diákoknak és nyugdíjasoknak 2000 Ft., mely összeget OTP fiókban a 11747006-20038148 számú bankszámlára kérjük január 30-ig befizetni.

Boldog újévet kívánunk minden kedves gyűjtőtársunknak!

Felelős kiadó: Kőszegfalviné Pajor Klára elnök MKL
Szerkesztette: Kőszegfalviné Pajor Klára és Papp Miklós
9700 Szombathely, Pf. 233. mobil: 20/2865806
email: pajor.klara@gmail.com
honlap: www.kepeslapgyujto.hu